

fredse med, at det er der i hvert fald kommet ud af debatten.

Med hensyn til det forslag til vedtagelse, som er fremsat af Kristeligt Folkeparti og Dansk Folkeparti, ser det ikke ud til, at det kan opnå flertal. Men jeg tror på, ligesom vi tidligere mange gange har diskuteret omkring udflytning af statslige arbejdspladser, at det, at vi her i dag diskuterer og lægger spørgsmålet om antallet af retter og politikredse sammen med vores land-distriktspolitik, vil medføre, at vi på sigt kommer til mange flere gange at diskutere, at man inden for alle politiske områder er nødt til at overveje, hvilke konsekvenser nedlæggelse af retskredse og politikredse og andre initiativer på andre områder får for de små samfund, for land-distrikterne ude omkring.

Det er vi nødt til, hvis det skal have nogen mening at vedtage flotte paroler her i Folketinget om, at regeringen skal overveje landdistriktspolitikken og overveje, at man skal udflytte statslige arbejdspladser i stedet for at lægge det hele i hovedstaden. Så det er for os at se et vigtigt aspekt i denne debat, som jeg tror vi kommer tilbage til mange gange.

Som nævnt under debatten er det jo helt klart, at hvis man på den ene side siger, at vi skal sikre, at landdistrikterne har det godt, at vi skal sikre, at de små samfund også får tilført nogle vigtige områder, men så på den anden side bliver ved med at nedlægge kaserner, redningsstationer og i det her tilfælde rets- og politikredse, ja, så hænger det jo ikke sammen.

Derfor er vi nødt til at have en sammenhængende politik, og derfor er det også, vi er tilfredse med, at vi i dag har haft en første diskussion af det område, så vi på et senere tidspunkt kan tage det afgørende med ind, således at vi ikke oplever en massakrering af de små retskredse og politikredse rundt omkring i landet.

Der må ikke blive længere for borgeren til politikredsene og til politikredsenes centrale enheder. Det går ikke. Derfor ser vi det som meget vigtigt, at vi har haft den debat, og at der er tilkendegivet et flertal imod de tanker, der ligger i øjeblikket.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 70 af Peter Skaarup (DF) og Ole M. Nielsen (KRF) (se foran) forka-

stedes, idet 8 (DF, KRF og Kim Behnke (UP)) stemte for, 90 (S, V, KF, SF, CD, RV, EL og Mogens Andreasen (UP)) imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 181: Forslag til lov om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer.

Af undervisningsministeren (Margrethe Vestager).
(Fremsat 14/3 2001).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Thomas Adelskov (S):

En overordnet målsætning med regeringens integrationshandlingsplan fra 2000 er, at indvandrere og flygtninge skal deltage i uddannelse og i arbejdslivet på lige fod med andre borgere.

Socialdemokratiet kan støtte dette forslag, fordi det netop er med til at sigte mod at opnå bedre udnyttelse af de uddannelseskvalifikationer, som indvandrere og flygtninge, der opholder sig her i landet, har.

I forbindelse med finansloven for 2000 blev forligspartierne enige om at oprette Center for Vurdering af Udenlandske Uddannelseskvalifikationer. Dette lovforslag skaber de lovgivningsmæssige rammer for centret og de nødvendige kompetencer for at sikre en god sagsbehandling samt centrets muligheder for at trække på de nødvendige faglige ressourcer.

Centret skal efter vores opfattelse således være med til at bidrage til øget integration, eller kort sagt: Målet er, at indvandrere og flygtninge skal have fodfæste på det danske arbejdsmarked for derigennem at blive bedre integreret i det danske samfund, og vi skal udnytte de ressourcer, som de nye borgere har.

I forbindelse med lovforslagets vedtagelse lægger Socialdemokratiet vægt på, at centrets arbejde og mulighederne for vurderinger af udenlandske uddannelseskvalifikationer bliver bekendtgjort for såvel institution og arbejdsgi-

vere som lokale myndigheder og kommende brugere.

Vi kan støtte forslaget.

Hanne Severinsen (V):

I Venstre finder vi det uhyre vigtigt, at vi sikrer en let og god måde at få anerkendt udlændingenes kvalifikationer på. Alt for mange lever i det danske samfund, uden at man har gjort noget som helst for at kunne bruge deres kvalifikationer; det er spild for dem, og det er spild for det danske samfund.

Der må man sige, at i andre lande har de været langt bedre til at integrere. Og netop det at kunne anerkende kvalifikationer vil være med til at sætte turbo på integrationen, og det ønsker vi i Venstre. Så formålet er godt.

Vi vil så godt sætte nogle spørgsmålstejn ved, om man lige har fundet de vises sten, efter at man tog den beslutning for næsten halvandet år siden. Jeg synes, man savner lidt: Kan man virkelig skære igennem her? Er det virkelig det, som gør, at det bliver meget lettere? Det vil vi i hvert fald få undersøgt lidt nøjere. Får man nedsat den tid, der går, før man får anerkendt sine kvalifikationer? Der er jo ikke afgørelseskompetence. Jeg kan også godt se dilemmaet i det, men jeg synes, det skal diskuteres, hvad man så gør.

Der er også hele reguleringen på de erhverv, hvis udøvelse er lovreguleret. Det kan man også diskutere. Og kan man lave faglige råd her og samtidig have faglige råd andre steder?

Jeg synes, høringssvarene meget godt beskriver, at der er nogle problemer. Der er heller ikke sådan en rigtig beskrivelse af, hvordan proceduren vil være ved de her godkendelser, og der klages også i nogle af høringssvarene over, at aftagersynspunktet mangler.

Men der er altså ingen tvivl om, at vi selvfølgelig synes, at der skal ske noget på området. Vi mener også, at universiteterne har været for langsomme, men man bør nok på en eller anden måde få dem inddraget på en bedre måde. Jeg synes jo, at mange af de initiativer, der blev taget her i efteråret vedrørende kernefaglighed og ECTS burde kunne give en bedre gennemsigthed også for udlændinge, så man kan se, hvad det egentlig er, der kvalificerer. Der er ingen tvivl om, at hele meritdiskussionen bør inddrages i det her.

Så er der også selve spørgsmålet om organisationen. Der ligger et høringssvar fra bl.a.

CIRIUS, Center for Information og Rådgivning om Internationale Uddannelses- og Samarbejds-

aktiviteter. Burde det ikke have været samordnet? Er det ikke lidt forkert at have to organisationer, der tager sig om noget, der minder om hinanden? Vi har også høringssvar fra Danmarks Evalueringsinstitut. Både den udenlandske og den indenlandske vurdering bør jo tages med ind i billedet, så jeg synes, man burde se på, om ikke det kunne samtænkes.

Det, som vil være vores konklusion i Venstre, er, at vi vil stille en lang række spørgsmål. Vi vil prøve at se, om det bliver mere enkelt og mere effektivt. Og så vil vi sige, at selve formålet går vi fuldt ud ind for.

Brian Mikkelsen (KF):

Det er jo et prisværdigt formål og en prisværdig idé, det her lovforslag lægger op til. Det skal jo gøre det lettere for personer med udenlandske uddannelseskvalifikationer at få dem vurderet og anerkendt i Danmark.

Det er jo også et område, som trænger til et løft. Vi kan bare se hele diskussionen om den ingeniørmangel, der har floreret i Danmark de sidste 4-5 år, hvor man har talt meget om det teknologiske gab, der er imellem de udlændinge, der kommer til Danmark, og deres mulighed for omstilling til det danske arbejdsmarked. Bosnierne har haft nogle muligheder, men når Ingeniørforbundet undersøgte det, har det vist sig, at det har været dybt problematisk.

Vi har alle sammen hørt lignende historier om tilsyneladende velkvalificerede og veluddannede mennesker fra andre lande, der er kommet til Danmark, og som ikke kan drage nytte af deres uddannelse i Danmark, og det kan man jo godt undre sig gevaldigt over. Ud fra det må man jo sige, at adgangen til det danske uddannelsessystem, meritoverførslen og kriteriet bagefter i dag er alt for vanskeligt.

Det er selvsagt essentielt for det danske samfund og en vigtig del af integrationsprocessen, at man formår at anerkende og udnytte de kvalifikationer, som mennesker, der kommer til Danmark, naturligvis for manges vedkommende har.

Et vigtigt skridt i den retning er en korrekt og saglig vurdering af den enkeltes uddannelsesmæssige baggrund og en vurdering i forhold til en tilsvarende dansk uddannelse, og i særdeleshed en vurdering af, hvilken supplerings der er nødvendig for at anvende den pågældende uddannelse i Danmark.

Med oprettelsen af det center, som regeringen lægger op til, for vurdering af udenlandske ud-

dannelser og etablering af love til understøttelse af centrets arbejde, synes vi egentlig, at det er positivt, at der lægges op til mere information og dermed forøget viden og kendskab til de udenlandske uddannelser. Dermed kan der forhåbentlig åbnes op for, at man kan bruge de ressourcer, som jo er tilgængelige i landet, men som skal belyses nærmere, og der skal være mere gennemskuelighed.

Vi er altså positive over for det fremsatte lovforslag, men der er stadig væk nogle få praktiske ting, der i hvert fald skal drøftes nærmere. F.eks. vil vi godt have uddybet årsagen til, at man fastholder en placering af centeret under Statens Uddannelsesstøtte, når man med fordel eksempelvis kunne overveje – som jeg kunne høre, at Venstres ordfører også var inde på – at lægge det her center sammen med CIRIUS og så opnå en masse ressourcemæssige fordele.

Har vi draget nok nytte af de erfaringer, der er i andre lande på det her område med hensyn til kompetence og supplerung og meritoverførsel? Er universiteterne gearede nok til det?

Alle de ting vil vi prøve at dyrke under udvalgsbehandlingen, men som sigte og som hoveddel er vi bestemt meget positive over for forslaget.

Aage Frandsen (SF):

Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, er forslaget her jo en udløber af finanslovaftalen for knap 1½ år siden.

Man kan sige, at det her forslag giver rammen for forbedring på det område, hvor vi skulle sikre, at mennesker, der kommer fra udlandet med en uddannelse, kan gøre brug af denne uddannelse i Danmark enten helt eller delvis.

Vi kender alle sammen en række historier om nogle mennesker, som føler, at de, når de kommer til det danske samfund, ikke kan bruge den uddannelse, de har i forvejen. Det kan skyldes, at der er nogle kommunikationsvanskeligheder; det kan skyldes, at der er nogle forkerte opfattelser af, hvad de uddannelser er i forhold til de danske uddannelser; det kan også skyldes, at det danske uddannelsessystem er for trægt i forhold til at forstå uddannelser, der er taget i andre lande.

Det er jo ikke sådan, at det danske uddannelsessystem kun er trægt i forhold til omverdens uddannelsessystemer. Det er også sådan i nogle tilfælde – har i hvert fald været det tidligere – at uddannelser, som opnås på én uddannel-

sesinstitution, har man svært ved på en anden uddannelsesinstitution at se som ligeværdige.

Det forslag, der ligger her, løser forhåbentlig en række af de problemer, vi har kendt hidtil. Derfor må man sige, at når det drejer sig om at indhente viden og information, når det drejer sig om, at man får erfaringer, og når det drejer sig om, at man informerer offentligheden – og offentligheden i den forbindelse er i høj grad de interessenter, det drejer sig om – er det glimrende.

Nogle af de problemer, som stadig væk ligger i den her forbindelse, er formentlig ikke problemer, som kan henføres til mangler i dette lovforslag; det ville være problemer under alle omstændigheder. Derfor vil jeg godt nævne nogle af de ting, som vi ser som problemer, ikke så meget i forhold til lovforslaget, men i det hele taget.

Det er for det første spørgsmålet om de krav til dansk kvalifikation, som man stiller for at komme ind på danske uddannelser. Der forekommer det ikke altid helt logisk og rationelt, hvilke krav man stiller ét sted i forhold til de krav, man stiller et andet sted.

For det andet er der situationer, hvor der er uenighed mellem en uddannelsesinstitution og CVU, om det nu er rimeligt at godkende det ene eller det andet. Vi anerkender, at de enkelte uddannelsesinstitutioner har deres autonomi – sådan er det i det danske uddannelsessystem – men hvis nu man ud fra i det her tilfælde CVU synes, at det er urimeligt, hvad gør vi så?

Det tredje er spørgsmålet om den pågældende person, som kommer fra udlandet, som har en uddannelse, og som føler sig rigtig dårligt behandlet i forhold til, hvad den pågældende danske uddannelsesinstitution mener er rigtigt. Hvad gør vedkommende så?

For det fjerde har vi også problemet omkring de lovregulerede erhverv. Hvordan sikrer vi, at man i den forbindelse opnår anerkendelse, hvis det er berettiget? Det har ikke så meget med det her lovforslag at gøre.

For det femte er der igen spørgsmålet om hastigheden – og det ligger der selvfølgelig, kan man sige, som konsekvens i det her lovforslag – spørgsmålet om, hvor lang tid en sag skal være under behandling.

Det sjette er, om der stadig er risiko for, at man på danske uddannelsesinstitutioner kunne lide af, hvad man kunne kalde fagchauvinisme. Det er ikke kun i forhold til udenlandske uddannelser, men kan også være i forhold til danske uddannelser.

Det er spørgsmål, som vi godt ville have nærmere belyst i forbindelse med udvalgsarbejdet, men det har ikke konsekvens i forhold til selve lovforslaget her, for det er sådan set et fornuftigt lovforslag, der løser nogle af de problemer, det er nødvendigt at løse. Men vi må være klar over, at nogle andre problemer under alle omstændigheder er noget, man skal være opmærksom på at få løst i forhold til at sikre, at mennesker, der kommer udefra til Danmark, af hensyn til sig selv kan benytte sig helt eller delvis af den uddannelse, som de allerede har fået, og også af hensyn til det danske samfund kan gøre brug, eller rettere sagt: at vi også kan gøre brug af deres uddannelse.

Med de bemærkninger tilslutter vi os lovforslaget, men vil altså gerne have nogle ting uddybet i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Svend Aage Fauherholdt (DF):

Da vores ordfører på området, hr. Christian H. Hansen, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Formålet med dette lovforslag er at sikre personer med uddannelseskvalifikationer, at de inden for en rimelig frist kan få deres kvalifikationer vurderet efter en ensartet og gennemskuelig procedure.

I Dansk Folkeparti finder vi det positivt, at lovforslaget lægger op til, at det bliver lettere for personer med udenlandske uddannelseskvalifikationer at få disse vurderet i Danmark. Også det, at man i lovforslaget lægger op til, at man udvider gruppen af dem, der kan få vurderet udenlandske uddannelseskvalifikationer, bl.a. arbejdsgivere.

Men i Dansk Folkeparti synes vi også, det er meget svært med sikkerhed at vurdere, om det er nødvendigt med en sådan opgradering af hele dette område.

På den ene side må vi ikke skabe unødvendige forhindringer for udenlandske studerende, men på den anden side må vi heller ikke udhule gode, gamle uddannelser og kvalifikationer, som ligger bag hæderkronede danske uddannelser.

En ting, som vi vil arbejde med at understrege under udvalgsarbejdet, er, at det ikke er hensigtsmæssigt, at der nedsættes faglige råd på de områder, hvor sådanne allerede er etableret. Dette synspunkt kan man jo se i hørings svarene at nogle af de høringsberettigede også deler.

Så fra Dansk Folkepartis side må vi sige, at der ligger nogle gode ting i dette lovforslag,

men der er også nogle ting, som vi mener skal være anderledes, og som vi vil se nærmere på under udvalgsarbejdet og så igennem det tage endelig stilling til lovforslaget som helhed.

Susanne Clemensen (CD):

Det er jo et længe ventet lovforslag, som vi behandler her i dag. Ganske vist er centeret kommet på plads og er så småt gået i gang med at behandle ansøgninger fra den 1. januar 2000, men det her lovgrundlag gør altså, at vi nu får klarlagt centerets kompetence.

Overordnet set er der tale om et meget positivt lovforslag, som forhåbentlig vil være med til at lette nydanskernes integration på det danske arbejdsmarked, og derfor er vi også overordnet set meget positive over for lovforslaget i CD.

Det er jo et lovforslag – som andre ordførere også har været inde på det – hvor vi ikke kan bryste os af at være specielt langt fremme i forhold til så mange andre lande, som altså har haft det her i længere tid, end vi har. Det er jo også noget, som vi i CD har presset på for siden august 1999, efter at der forelå en rapport fra embedsfolk i Undervisningsministeriet på baggrund af Lissabonkonventionen fra april 1997 om anerkendelse af kvalifikationer vedrørende videregående uddannelser i Europaregionen.

Vi har ligesom andre ordførere nogle betænkeligheder ved, om forslaget nu også vil lette integrationen for nydanskere på det danske arbejdsmarked. Der hæfter vi os jo bl.a. ved, at centeret skal foretage vejledende vurderinger. Det vil sige, at der ikke er tale om egentlige afgørelser, og det vil jo sige, at kun tiden vil vise, om arbejdsgiverne og universiteterne vil følge de vurderinger, der kommer fra centeret.

Man må jo sige, at det er afgørende for, om de etniske minoriteter får adgang til arbejdsmarkedet, og derfor er det naturligvis noget, som vi vil følge nøje for at se, om arbejdsgivere og universiteter m.fl. nu også tager de her vurderinger alvorligt, tager dem til efterretning.

Jeg tror, det var SF, der var inde på, at der også er hele problematikken i forbindelse med universiteterne. Når man søger ind på en uddannelse på et universitet, er deres behandling af den udenlandske uddannelse, som man har med i bagagen med meritoverførsel osv., jo ikke noget, som centeret her i virkeligheden går ind og blander sig i. Det overlader man fortsat til de enkelte universiteter at klare.

Ganske vist kan man efterfølgende indbringe sagen for centeret, og så kan de, hvis de ikke er

enige i afgørelsen, sige til universitetet, at de skal behandle sagen igen. Men man kan ikke sige til universiteterne, at de skal ændre på den vurdering, som de én gang har foretaget, og jeg er stærkt tvivlende over for, om det så i virkeligheden vil løse problemerne, i hvert fald når det gælder nydanskernes mulighed for at supplere den udenlandske uddannelse, som de har med i bagagen.

Så er der også noget helt andet. Jeg ved godt, at det ikke har nogen helt konkret relation til det lovforslag, vi behandler i dag, men når man har fået vurderet sin udenlandske uddannelse og centeret siger, at den lever op til niveauet for en given dansk uddannelse, kan man så ikke samtidig få mulighed for at blive optaget i en dansk a-kasse? Det ville jo give den pågældende nydansker mulighed for at gøre brug af de tilbud, som der er inden for rammen af den aktive arbejdsmarkedspolitik. Der er svaret fra arbejdsministeren i dag, at det kan man ikke, for de skal leve op til nøjagtig de samme krav som danskerne, og det vil sige, at man skal have haft ophold her i landet umiddelbart før uddannelsen påbegyndtes og senest to uger, efter at den er afsluttet.

Det er nogle af de ting, hvor jeg synes, at man burde have tænkt det her ind i en større sammenhæng, for vi ved jo godt, at mange kommuner ikke har så mange nydanskere med en videregående uddannelse, og mange kommuner er for små til for alvor at kunne løse den opgave. Men det er nogle af de ting, som vi som sagt vil se nærmere på under udvalgsarbejdet, og som jeg har en forventning om at vi måske kunne løse, om ikke her, så i andet regi.

Marianne Stentebjerg (RV):

Det Radikale Venstre ønsker at fremme integrationsprocessen, og vi arbejder meget ihærdigt på, at det skal lykkes.

Der er brug for en forbedring af den generelle vurdering af udlændinges ansøgninger til såvel hele uddannelsesområdet som hele arbejdsmarkedet. Det ønske kan imødekomes med det nye forslag om oprettelse af et center, og det indeholder mange spændende centrale punkter, som jeg er sikker på kan arbejde aktivt for at sådan noget skulle kunne ske.

Det er vigtigt, at centeret spiller en aktiv rolle i de debatter, der måtte komme, og er en synlig sparringspartner for interessenterne.

Det Radikale Venstre anbefaler derfor dette lovforslag til videre behandling i udvalget.

Søren Kolstrup (EL):

Enhedslisten ser det her lovforslag som et rigtigt skridt på vejen til at sikre, at mennesker med udenlandske uddannelser kan få en reel og kvalificeret vurdering af deres uddannelse, og jo selvfølgelig ikke mindst en vurdering af deres uddannelse i forhold til den tilsvarende danske uddannelse.

Vi opfatter det som vigtigt og nødvendigt både for personer selv og selvfølgelig også for det danske samfund, at alle får mulighed for at bruge deres uddannelse og deres kvalifikationer til fælles bedste, både på arbejdsmarkedet og i uddannelsessystemet.

Det her lovforslag, som vi står med, omkring vurdering af de udenlandske uddannelseskvalifikationer sætter nogle rammer op for, hvordan en vurdering kan finde sted, og hvem der kan ønske en vurdering.

For os har det været afgørende, at en vurdering kræver samtykke fra den person, hvis uddannelseskvalifikationer skal vurderes, og især har vi bemærket, at centeret for vurdering af udenlandske uddannelser rent faktisk kan pålægge en uddannelsesinstitution at tage sin vurdering op igen.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at vi har drøftet, om centeret nu har den rette kompetence. I hvert fald vil vi gerne være med til at drøfte, om man kunne tænke sig, at det kunne få en videregående beføjelse. Vi kan i hvert fald forudse, at det kan blive nødvendigt med en øget styrkelse af det her center.

Vi har bemærket, at der er fundet en balance mellem ønsket om på den ene side centerets kompetence og på den anden side altså alle disse institutioner, der jo gennem den ene og den anden lovgivning har et selvstyre, som vi også agter på. Om balancen er den helt rigtige, kan selvfølgelig kun tiden vise. Men som udgangspunkt vil vi dels godt anerkende, at her er lavet et stykke arbejde og et fornuftigt udspil, men vi vil også godt drøfte, om man kunne tænke sig, at centeret fik en videregående beføjelse.

Men som sagt: Vi støtter bestemt intentionerne bag lovforslaget.

Tove Videbæk (KRF):

Da jeg så dette forslag, tænkte jeg med det samme: Alle tiders, lad os komme i gang. Det her har vi jo ventet på alt for længe. Nu endelig kan mennesker med udenlandske uddannelser komme ind på det danske arbejdsmarked og bruge den uddannelse, de allerede har.

Mange af os kender jo personer med lange udenlandske uddannelser, som kører som taxa-chauffører, sælger æbler og appelsiner eller bager pizzaer. Det er jo for så vidt udmærket, men hvis de har en lang videregående uddannelse, er det simpelt hen spild af deres ressourcer at udføre disse job. Danmark må absolut have verdens højest uddannede taxachauffører, pizzabagere og grønthandlere, og vi må bestemt have verdensrekord i dårlig integration. I tillæg til det står vi jo ofte og mangler netop personer med disse kompetencer i Danmark.

Dette lovforslag virker umiddelbart egnet til at få løst op for den her problemstilling, men når man så kommer lidt længere ind i lovforslaget, bare til § 5, er der nævnt en række personer, som ikke har adgang til at få deres uddannelse vurderet, og så er vi jo egentlig lige vidt. Det drejer sig bl.a. om mennesker, der vil udøve et lovreguleret erhverv, og her bliver det virkelig indviklet.

Forslaget lægger op til, at der skal etableres et nyt center til evaluering af de udenlandske uddannelser. Jeg er egentlig ikke sikker på, at det skulle være absolut nødvendigt med et sådant center, eller om man hellere burde have udbygget og styrket noget allerede eksisterende, igangværende.

Så Kristeligt Folkepartis indstilling til dette forslag er, at vi *skal* have turbo på dette område, vi *skal* have turbo på at sikre adgang til at få udenlandske uddannelseskvalifikationer vurderet med henblik på at lette tilgangen til det danske arbejdsmarked og til det danske uddannelsessystem. Det skal vi have turbo på. Men jo længere, jeg læser ind i dette lovforslag, jo mere i tvivl bliver jeg, om det her er løsningen på problemet.

Så i Kristeligt Folkeparti har vi en del spørgsmål, vi vil stille, og så vil vi tage endelig stilling til lovforslaget, når vi har fået svar på diverse spørgsmål.

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg vil gerne indledningsvis sige mange tak for modtagelsen af lovforslaget. Jeg ser frem til udvalgsbehandlingen, men tager også den positive modtagelse som et håndslag til den meget væsentlige opgave, det er at give mennesker, som bor i Danmark uden dansk uddannelsesbaggrund, en mulighed for videreuddannelse eller for at virke på det danske arbejdsmarked i forhold til den uddannelse, som de har.

Der er rejst en række spørgsmål her i forbindelse med førstebehandlingen, og en række af dem kan vi gå i detaljer med i forbindelse med udvalgsbehandlingen. Som baggrund kan jeg sige, at vi har været ret omhyggelige i vores vurdering af, hvordan vi holdt balancen mellem på den ene side at give den, som søger vurdering, en enkel, ubureaukratisk og gennemskuelig sagsbehandling og på den anden side sikre den faglige legitimitet i forhold til uddannelsesinstitutioner og i forhold til arbejdsmarkedet.

Der har selvfølgelig også været et hensyn til, at det er meget vanskeligt for et center at opbygge en fuld faglig kompetence på samtlige uddannelsesområder. Det at have så mange medarbejdere på det niveau, som så at sige duplikerer den faglighed, som er på universiteter, seminarer og andre steder, synes ikke at være hensigtsmæssig. Men det er klart, at det er meget afgørende, at vi får et positivt samspil mellem centret og de respektive faglige høringsparter.

De drøftelser, der har været undervejs under forberedelsen af lovforslaget, synes jeg dog danner baggrund for, at man kan have en positiv forventning til, at vi får et bedre samspil, end jeg tror de fleste af os har en fornemmelse af at der har været i hvert fald i forhold til nogle af de enkelt-sager, jeg tror vi hver for sig har kendskab til.

En af grundene til, at jeg også tror, at vi får et bedre samspil, er, at man af naturlige grunde selvfølgelig ønsker, at den faglighed, som man står for, også møder anerkendelse, og at det er den, der bliver brugt i anerkendelsen af udenlandske uddannelseskvalifikationer.

Det er klart, at man kan gøre sig en række overvejelser over, hvor et sådant center skal placeres. Centeret har jo de facto eksisteret nu efterhånden i over et år, og da vi etablerede det, var det med velberåd hu, at vi etablerede det i SU-styrelsen med henblik på at sikre, at der var en stor institution, som så at sige kunne være vært for Center for Vurdering af Udenlandske Uddannelser, bl.a. for at sikre, at der var den type af grundfunktioner, som så ikke skulle duplikeres i et lillebitte center et eller andet sted uden det miljø, der i øvrigt eksisterer i SU-styrelsen.

Det andet er, at CIRIUS er en meget nyetableret institution, som blev etableret ved en sammenlægning af en række andre institutioner, og hvis opgave godt nok har et familieskab til det, som Center for Vurdering af Udenlandske Ud-

dannelser skal lave, men som dog alligevel laver noget andet.

Jeg synes, at der kan være nogen fornuft i at lade Center for Vurdering af Udenlandske Uddannelser for alvor etablere sig og konsolidere sine processer og sin kompetence i forhold til høringsparter og lade det samme ske med CIRIUS. Så kan man senere vende tilbage og se, om der kan være rationaliseringsmuligheder.

I hvert fald finder jeg det under alle omstændigheder afgørende, at Center for Vurdering af Udenlandske Uddannelser har et fællesskab med en anden institution, sådan at man ikke skal duplikere nogen af grundfunktionerne med et øget ressourcetræk til følge, fordi ressourcerne meget gerne skulle gå til det, som er centerets formål, nemlig at sørge for en enkel og ubureaukratisk vurderingsproces.

En række af de mere generelle problemer, som har været rejst i forhold til lovregulering og erhverv og en række andre ting i forbindelse med klage og lignende synes jeg, vi skal komme tilbage til i forbindelse med udvalgsbehandlingen. Der er en del af tingene, som jeg tror kan besvares også på en tilfredsstillende vis for spørgerne.

Men noget af det hænger selvfølgelig også sammen med den holdning, hvormed vi møder mennesker, som bor i Danmark, og som har en anden uddannelsesbaggrund. Jeg tror, at det var hr. Aage Frandsen, som nævnte betydningen af fagchauvinisme. Det er selvfølgelig også den, som vi støder imod i det arbejde, som vi gør i øjeblikket med at få ændret og reformeret adgangen til danskprøverne, dels for at få nogle mere retvisende danskprøver, dels for at få nogle rimelige adgangskrav i forhold til det dansksproglige niveau.

Jeg håber, at den positive modtagelse også vil holde sig under udvalgsbehandlingen. Jeg tror, at vi grundlæggende har ramt en god balance mellem centeret og den faglige kompetence, de respektive universiteter og andre steder, og at vi kan få et lovforslag, som faktisk vil komme til at gøre en forskel for dem, som i dag er brugere, og også for kommende brugere.

I den forbindelse tror jeg, at det er meget vigtigt, at centeret får et afsæt i lovgivningen til også at informere om sin virksomhed, for der kan være to grunde til det forholdsvis begrænsede træk på centeret i dets nuværende virke, og en af de grunde kan være, at det har været svært for centeret at informere ordentligt om dets virke.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af lovforslag nr. L 180: Forslag til lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser.

Af undervisningsministeren (Margrethe Vestager).
(Fremsat 14/3 2001).

Sammen med denne sag foretoges:

16) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 119:

Forslag til folketingsbeslutning om faglig opgradering af social- og sundhedshjælperuddannelsen, social- og sundhedsassistentuddannelsen samt sygeplejerskeuddannelsen.

Af Gyda Kongsted (V), Henriette Kjær (KF) og Birthe Skaarup (DF) m.fl.
(Fremsat 20/2 2001).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Beslutningsforslag nr. B 199 om en faglig opgradering af de grundlæggende social- og sundhedsuddannelser og sygeplejerskeuddannelsen synes motiveret af stort set de samme overvejelser, som regeringen allerede har haft på disse områder.

Jeg vil derfor begynde med de grundlæggende social- og sundhedsuddannelser. De kompetencer, som uddannelserne fører til, er beskrevet i brede termer i loven om de grundlæggende social- og sundhedsuddannelser. Det skyldes, at